

ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΗ

Επί ερωτήματος της Δ.Ε.Υ.Α., αρ. πρωτ. εισ. 1497/15-3-2010

Σε εργαζόμενη της επιχείρησης έχουν ανατεθεί καθήκοντα τεχνικού ασφαλείας στη Μονάδα Βιολογικού Καθαρισμού καθώς και στα γραφεία της επιχείρησης. Ερωτάται:

- 1) Αν υπάρχει υποχρέωση της εταιρείας για χορήγηση μειωμένου ωραρίου στη συγκεκριμένη εργαζόμενη
- 2) (Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο πρώτο ερώτημα:) Αν προβλέπεται αναδρομική χορήγηση του μειωμένου ωραρίου από την ημερομηνία ανάθεσης των καθηκόντων και όχι από την ημερομηνία αιτήματος της εργαζόμενης

Επί των τεθέντων ερωτημάτων έχω να σημειώσω τα ακόλουθα:

1. Στο Νόμο 1568 της 15/18.10.85 «Υγιεινή και ασφάλεια των εργαζομένων» - (ΦΕΚ Α` 177) διαλαμβάνονται τα σχετικά με τον τεχνικό ασφαλείας, τον οποίο υποχρεούνται να προσλαμβάνουν «επιχειρήσεις που απασχολούν κατά ετήσιο μέσο όρο πάνω από πενήντα (50) εργαζομένους (...)» (άρθρο 4, παράγραφος 1 Νόμου 1568/1985). Στο πεδίο εφαρμογής του Νόμου υπάγονται δε και οι Δ.Ε.Υ.Α., ως εκ του άρθρου 1, παράγραφος 1 του Νόμου: «Οι διατάξεις του νόμου αυτού εφαρμόζονται, εφόσον δεν ορίζεται αλλιώς, σε όλες τις

επιχειρήσεις, εκμεταλλεύσεις και εργασίες του ιδιωτικού και του δημόσιου τομέα (...).

Με το άρθρο 1, παράγραφος 3 του π.δ. 17/1996 «Μέτρα βελτίωσης της ασφάλειας και υγείας των εργαζομένων κατά την εργασία σε συμμόρφωση με τις Οδηγίες 89/361/Ε.Ο.Κ. και 91/383/Ε.Ο.Κ.» (ΦΕΚ Α' 11) η ανωτέρω επιταγή για πρόσληψη τεχνικού ασφαλείας **επεκτάθηκε σε όλες** τις επιχειρήσεις, εγκαταστάσεις, εκμεταλλεύσεις και εργασίες του ιδιωτικού και του δημόσιου τομέα. Σε αρμονία με αυτή την επέκταση τελούν και οι διατάξεις των παραγράφων 5 και 6 του άρθρου 9 του Νόμου 3144/2003 (για την περίπτωση επιχειρήσεων που απασχολούν μέχρι 6 ή 3 εργαζομένους, αντίστοιχα). "Από τις διατάξεις αυτές προκύπτει ότι η υποχρέωση απασχόλησης τεχνικού ασφαλείας υφίσταται πλέον για όλες τις επιχειρήσεις, εκμεταλλεύσεις και εργασίες του άρθρου 1 του Νόμου 1568/1985 ανεξάρτητα από τον αριθμό των εργαζομένων που απασχολούν» (Γνωμοδότηση Νομικού Συμβουλίου του Κράτους 233/2006, σελ. 3).

2. Στο άρθρο 4, παράγραφος 4 του Νόμου 1568/1985 ορίζεται η **έγγραφη σύναψη** της συμβάσεως και η **κοινοποίησή** της στην Τοπική Επιθεώρηση Εργασίας. Η τυπικότητα της σύναψης της συμβάσεως δεν αναιρείται από το προαναφερθέν προεδρικό διάταγμα 17/1996, όπως αυτό συμπληρώθηκε και με το προεδρικό διάταγμα 159/1999. Περαιτέρω με το προεδρικό διάταγμα 294/1988 καθορίζονται κατηγορίες επιχειρήσεων, εκμεταλλεύσεων και εργασιών (άρθρο 2) και βάσει της κατάταξης σε αυτές τις κατηγορίες και του αριθμού των εργαζομένων της επιχείρησης προσδιορίζεται ο ελάχιστος χρόνος απασχόλησης του τεχνικού ασφαλείας (άρθρο 3).

3. Το αν η απασχόληση του τεχνικού ασφαλείας θα έχει τη φύση σύμβασης εξαρτημένης εργασίας ή συμβάσεως έργου δεν προσδιορίζεται στον Νόμο. Συνεπώς τα καθήκοντα τεχνικού ασφαλείας, βάσει των δεδομένων έκαστης περιπτώσεως μπορούν να

αποτελέσουν είτε αντικείμενο συμβάσεως έργου, χωρίς να υποκρύπτεται εξαρτημένη εργασία (ενδεικτικά: Γνωμοδότηση Νομικού Συμβουλίου του Κράτους 252/2009), είτε σύμβαση εξαρτημένης εργασίας, κατά την αδέσμευτη από τον χαρακτηρισμό των μερών δικαστική εκτίμηση της συμβάσεως (ενδεικτικά: Απόφαση Αρείου Πάγου 185/2000).

4. Σύμφωνα με το έγγραφο Υπ. Εργασίας 131540/10-9-1987, τα καθήκοντα του τεχνικού ασφαλείας δύνανται να ανατεθούν σε μισθωτό που εργάζεται ήδη στην επιχείρηση. Στην περίπτωση αυτή *«πρόκειται για πρόσθετη εργασία κατά τον χρόνο και κατά το είδος»* (Λ. Αυδής, *«Ζητήματα αμοιβής και καταγγελίας της σύμβασης εργασίας»*, Δελτίο Εργατικής Νομοθεσίας 1990, σελ. 593 επ., σελ. 594, με περαιτέρω παραπομπή σε: Γ. Κουκιάδη, *«Ατομικές Εργασιακές Σχέσεις»*, σελ. 578 επ.). Όπως κρίθηκε με την Απόφαση Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών 776/1989 σε αυτή την περίπτωση οφείλεται και αντίστοιχη πρόσθετη αμοιβή (Λ. Αυδής, *«Ζητήματα αμοιβής και καταγγελίας της σύμβασης εργασίας»*, Δελτίο Εργατικής Νομοθεσίας 1990, σελ. 593 επ., σελ. 594).

5. Όπως εκτίθεται τον φάκελο του αιτήματος γνωμοδότησης, η εργαζόμενη φέρεται να ασκεί καθήκοντα τεχνικού ασφαλείας από τον Ιούνιο του 2006. (Ζήτημα εν προκειμένω αποτελεί το αν η ανάθεση αυτών των καθηκόντων έλαβε χώρα με γνωστοποίηση στην Τοπική Επιθεώρηση Εργασίας, κατά τις επιταγές του Νόμου.) Εκ της αιτήσεως της συνάγεται ότι η εργαζόμενη τελούσε τα εν λόγω καθήκοντα *«50 ώρες ετησίως παράλληλα με τα άλλα καθήκοντα της»*. Η εργαζόμενη κάνει αναφορά σε πιθανή καταβολή επιδομάτων, συναφών με την απασχόλησή της ως τεχνικού ασφαλείας, κατόπιν δε αιτείται της εφεξής μείωσης του ωραρίου της προς «αναπλήρωση» των ανωτέρω αντιστοιχούντων 50 ωρών. Τέλος η εργαζόμενη ζητά, με την τελευταία πρόταση του εγγράφου της προς την Δ.Ε.Υ.Α., *«απαλλαγή από τα καθήκοντα αυτά για το μέλλον»*.

Το πραγματικό αυτό θέτει σειρά νομικών ζητημάτων, κρίνεται δε σκόπιμο να παρατεθεί εν προκειμένω χωρίο της Απόφασης 2815/1990 του Εφετείου Αθηνών επί παρόμοιας περιπτώσεως:

« (...) η εναγομένη έχει αναθέσει από την 1 Απριλίου 1986 στον ενάγοντα τα καθήκοντα αυτά, **τα οποία ο τελευταίος εκτελούσε μέσα στο νόμιμο ωράριο της απασχόλησης του αλλά ήταν καθήκοντα διάφορα από εκείνα που είχε αναλάβει να εκτελεί με τη σύμβαση εργασίας που είχε συνάψει με την εναγομένη**, δεδομένου ότι κατά τις διατάξεις του προαναφερόμενου ν.1568 ήταν υποχρεωμένος να επιβλέπει την εφαρμογή των μέτρων ασφαλείας των εργαζομένων, να επιθεωρεί τις θέσεις εργασίας, να ερευνά τα αίτια των εργατικών ατυχημάτων και να προτείνει μέτρα για την αποτροπή τους κλπ., ήτοι καθήκοντα του προϊσταμένου της ηλεκτρολογικής συντηρήσεως του εργοστασίου τα οποία, τουλάχιστον την περίοδο 1986 - 1988 εκτελούσε με βάση την αρχική σύμβαση προσλήψεως του. **Από τις διατάξεις των άρ.361, 648, 649, 652 και 653 Α.Κ. προκύπτει ότι είναι επιτρεπτή συμφωνία μεταξύ εργαζομένου και εργοδότη, με την οποία ο εργαζόμενος αναλαμβάνει την υποχρέωση να παρέχει στον εργοδότη, κατά τη διάρκεια του νόμιμου ωραρίου της απασχόλησης του, εκτός από την εργασία που είχε αναλάβει με την αρχικά καταρτισμένη σύμβαση εργασίας και άλλες παράλληλες πρόσθετες υπηρεσίες στην περίπτωση αυτή ο εργοδότης έχει την υποχρέωση να καταβάλει στον εργαζόμενο για την πρόσθετη αυτή εργασία του το συμφωνημένο γι'αυτήν μισθό και αν δεν υπάρχει τέτοια συμφωνία τον συνηθισμένο γι'αυτήν την πρόσθετη απασχόληση (Α.Π. 575/1978 ΝοΒ 27, 395= ΔΕΝ 34, 687).** Αποδείχτηκε ότι για την εκτέλεση της πρόσθετης εργασίας η απασχόληση του ενάγοντος ήταν κατά μέσο όρο, ολόκληρο το διάστημα της απασχόλησης αυτής, οκτώ ώρες την εβδομάδα, δεν είχε δε συμφωνηθεί ο μισθός που θα έπρεπε να του καταβάλλεται γι'αυτήν. Επομένως, σύμφωνα με τα

προαναφερόμενα, η εναγομένη έχει την υποχρέωση να του καταβάλει τον μισθό, ήτοι εκείνον που θα κατέβαλε υπό τις ίδιες συνθήκες σε άλλον εργαζόμενον, με τα ίδια προσόντα, για να εκτελέσει την ίδια εργασία, και σύμφωνα με του υπολογισμούς (...)».

Από την ερμηνεία της περί τεχνικού ασφαλείας νομοθεσίας στα πλαίσια αυτής της εφετειακής δικαστικής αποφάσεως προκύπτουν τα ακόλουθα:

α) Είναι κατ' αρχήν επιτρεπτή και έγκυρη η συμφωνημένη, ρητά ή σιωπηρά, εκπλήρωση και των καθηκόντων τεχνικού ασφαλείας εντός του ωραρίου των άλλων, δηλ. των αρχικών / βασικών καθηκόντων του εργαζομένου

β) Αν ο εργαζόμενος εκπλήρωνε καθήκοντα τεχνικού ασφαλείας χωρίς να λαμβάνει ιδιαίτερη αμοιβή για αυτά, τότε διαθέτει σχετική αξίωση έναντι του εργοδότη.

6. Από τα ανωτέρω και επί των τεθέντων ερωτημάτων προκύπτουν τα ακόλουθα: Δεν υπάρχει υποχρέωση της Δ.Ε.Υ.Α. για χορήγηση μειωμένου ωραρίου στη συγκεκριμένη εργαζόμενη, ούτε τίθεται ζήτημα αναδρομικής χορήγησης μειωμένου ωραρίου. Υφίσταται όμως – σε περίπτωση που η εργαζόμενη δεν έχει αμειφθεί ιδιαιτέρως (δηλαδή με αμοιβή ξεχωριστή από την αμοιβή της κύριας απασχόλησής της στην Δ.Ε.Υ.Α.) για την εκπλήρωση των καθηκόντων τεχνικού ασφαλείας – αξίωση της εργαζομένης έναντι της Δ.Ε.Υ.Α. για καταβολή των σχετικών αμοιβών. Οι αμοιβές αυτές δύνανται να διεκδικηθούν από την εργαζόμενη ενώπιον των δικαστηρίων, τα οποία είναι και τα μόνα αρμόδια για να προβούν στον υπολογισμό των τυχόν οφειλομένων ποσών.

ΠΑΡΑΤΗΜΑ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΣ

1. Νόμος 1568 της 15/18.10.85. Υγιεινή και ασφάλεια των εργαζομένων.- (Α` 177).

Άρθρο 1.

Έκταση εφαρμογής.

1. Οι διατάξεις του νόμου αυτού εφαρμόζονται, εφόσον δεν ορίζεται αλλιώς, σε όλες τις επιχειρήσεις, εκμεταλλεύσεις και εργασίες του ιδιωτικού και του δημόσιου τομέα, όπως ο τελευταίος αυτός καθορίζεται από τις διατάξεις της παραγράφου 6 του άρθρου 1 του ν. 1256/1982 (ΦΕΚ65), εκτός από τα εδάφια α` και β`.

Άρθρο 4.

Υποχρέωση απασχόλησης τεχνικού ασφάλειας και γιατρού εργασίας της επιχείρησης.

1. Στις επιχειρήσεις που απασχολούν κατά ετήσιο μέσο όρο πάνω από πενήντα (50) εργαζομένους, ο εργοδότης έχει υποχρέωση να χρησιμοποιεί τις υπηρεσίες τεχνικού ασφάλειας και γιατρού εργασίας.

Άρθρο 5

Προσόντα τεχνικού ασφάλειας

*** ΠΡΟΣΟΧΗ: Βλ. σχετ. ρυθμίσεις και στο άρθρο 9 Ν.3144/2003.

1. Ο τεχνικός ασφάλειας πρέπει να έχει τα παρακάτω προσόντα, ανάλογα με το είδος της επιχείρησης και τον αριθμό των εργαζομένων σ` αυτή:

α) πτυχίο πολυτεχνείου ή πολυτεχνικής σχολής ανώτατου εκπαιδευτικού ιδρύματος του εσωτερικού ή ισότιμων σχολών του

εξωτερικού, που το αντικείμενο σπουδών έχει σχέση με τις εγκαταστάσεις και την παραγωγική διαδικασία και άδεια άσκησης επαγγέλματος, που χορηγείται από το Τεχνικό Επιμελητήριο της Ελλάδας (Τ.Ε.Ε.).

β) Πτυχίο πανεπιστημιακής σχολής εσωτερικού ή ισότιμων σχολών του εξωτερικού, που το αντικείμενο σπουδών έχει σχέση με τις εγκαταστάσεις και την παραγωγική διαδικασία και άδεια άσκησης επαγγέλματος, όταν αυτή προβλέπεται από την κείμενη νομοθεσία.

γ) Πτυχίο τεχνολογικού εκπαιδευτικού ιδρύματος ή ισότιμων σχολών του εξωτερικού ή πτυχίο των πρώην σχολών υπομηχανικών και των Κ.Α.Τ.Ε.Ε.

δ) Απολυτήριο τεχνικού λυκείου ή μέσης τεχνικής σχολής ή άλλης αναγνωρισμένης τεχνικής επαγγελματικής σχολής του εσωτερικού ή ισότιμων σχολών του εξωτερικού ή άδεια άσκησης επαγγέλματος εμπειροτέχνη.

2. Προϋπηρεσία, που υπολογίζεται απο την απόκτηση απολυτηρίου ή πτυχίου, για τους τεχνικούς των εδαφίων α' και β' της παραγρ. 1 αυτού του άρθρου τουλάχιστο διετή, για τους τεχνικούς του εδαφ. γ' της παραγρ. 1 τουλάχιστον πενταετή και για τους τεχνικούς του εδαφ. δ' της παραγρ. 1 τουλάχιστον οκταετή.

4. Ο τεχνικός ασφάλειας υπάγεται απευθείας στη διοίκηση της επιχείρησης.

Άρθρο 6.

Συμβουλευτικές αρμοδιότητες του τεχνικού ασφάλειας.

1 . Ο τεχνικός ασφάλειας παρέχει στον εργοδότη υποδείξεις και συμβουλές, γραπτά ή προφορικά, σε θέματα σχετικά με την υγιεινή και

ασφάλεια της εργασίας και την πρόληψη των εργατικών ατυχημάτων. Τις γραπτές υποδείξεις ο τεχνικός ασφάλειας καταχωρεί σε ειδικό βιβλίο της επιχείρησης, το οποίο σελιδοποιείται και θεωρείται από την επιθεώρηση εργασίας. Ο εργοδότης έχει υποχρέωση να λαμβάνει γνώση ενυπογράφως των υποδείξεων που καταχωρούνται σ' αυτό το βιβλίο.

2.Ειδικότερα ο τεχνικός ασφάλειας:

α) συμβουλεύει σε θέματα σχεδιασμού, προγραμματισμού, κατασκευής και συντήρησης των εγκαταστάσεων, εισαγωγής νέων παραγωγικών διαδικασιών, προμήθειας μέσων και εξοπλισμού, επιλογής και ελέγχου της αποτελεσματικότητας των ατομικών μέσων προστασίας, καθώς και διαμόρφωσης και διευθέτησης των θέσεων και του περιβάλλοντος εργασίας και γενικά οργάνωσης της παραγωγικής διαδικασίας.

β) ελέγχει την ασφάλεια των εγκαταστάσεων και των τεχνικών μέσων, πριν από τη λειτουργία τους, καθώς και των παραγωγικών διαδικασιών και μεθόδων εργασίας πριν από την εφαρμογή τους και επιβλέπει την εφαρμογή

των μέτρων υγιεινής και ασφάλειας της εργασίας και πρόληψης των ατυχημάτων, ενημερώνοντας σχετικά τους αρμόδιους προϊσταμένους των τμημάτων ή τη διεύθυνση της επιχείρησης.

Επίβλεψη συνθηκών εργασίας.

1. Για την επίβλεψη των συνθηκών εργασίας, ο τεχνικός ασφάλειας έχει υποχρέωση:

α) να επιθεωρεί τακτικά τις θέσεις εργασίας από πλευράς υγιεινής και ασφάλειας της εργασίας, να αναφέρει στον εργοδότη οποιαδήποτε παράλειψη των μέτρων υγιεινής και ασφάλειας, να προτείνει μέτρα αντιμετώπισης της και να επιβλέπει την εφαρμογή τους,

β) να επιβλέπει την ορθή χρήση των ατομικών μέσων προστασίας,

γ) να ερευνά τα αίτια των εργατικών ατυχημάτων, να αναλύει και αξιολογεί τα αποτελέσματα των ερευνών του και να προτείνει μέτρα για την αποτροπή παρόμοιων ατυχημάτων,

δ) να εποπτεύει την εκτέλεση ασκήσεων πυρασφάλειας και συναγερμού και τη διαπίστωση ετοιμότητας προς αντιμετώπιση ατυχημάτων.

2. Για τη βελτίωση των συνθηκών εργασίας στην επιχείρηση ο τεχνικός ασφάλειας έχει υποχρέωση:

α) να μεριμνά ώστε οι εργαζόμενοι στην επιχείρηση να τηρούν τους κανόνες υγιεινής και ασφάλειας της εργασίας και να τους ενημερώνει και καθοδηγεί για την αποτροπή του επαγγελματικού κινδύνου που συνεπάγεται η εργασία τους,

β) να συμμετέχει στην κατάρτιση και εφαρμογή των προγραμμάτων εκπαίδευσης των εργαζομένων σε θέματα υγιεινής και ασφάλειας της εργασίας.

3. Η άσκηση του έργου του τεχνικού ασφάλειας δεν αποκλείει την ανάθεση σ' αυτόν από τον εργοδότη και άλλων καθηκόντων, πέρα από το ελάχιστο όριο ωρών απασχόλησής του ως τεχνικού ασφάλειας.

4. Ο τεχνικός ασφάλειας έχει, κατά την άσκηση του έργου του, ηθική ανεξαρτησία απέναντι στον εργοδότη και στους εργαζόμενους. Τυχόν διαφωνία του με τον εργοδότη, για θέματα της αρμοδιότητάς του, δεν μπορεί να αποτελέσει λόγο καταγγελίας της σύμβασής του.

Σε κάθε περίπτωση η απόλυση του τεχνικού ασφάλειας πρέπει να είναι αιτιολογημένη.

5. Ο τεχνικός ασφάλειας έχει υποχρέωση να τηρεί το επιχειρησιακό απόρρητο.

Άρθρο 12.

*Χρονικά όρια απασχόλησης του τεχνικού ασφάλειας
και του γιατρού εργασίας.*

1. Με προεδρικά διατάγματα, που εκδίδονται με πρόταση του Υπουργού Εργασίας, και του κατά περίπτωση αρμόδιου υπουργού, ύστερα από γνώμη του Συμβουλίου Υγιεινής και Ασφάλειας της Εργασίας, ορίζεται ο χρόνος κατά τον οποίο κάθε επιχείρηση οφείλει να απασχολεί τεχνικό ασφάλειας και γιατρό εργασίας, ανάλογα με τον αριθμό των εργαζομένων και το είδος της δραστηριότητας της επιχείρησης.

2. Π.Δ. 17/1996: Μέτρα ασφάλειας-υγείας εργαζομένων (ΟΔΗΓΙΕΣ Ε.Ο.Κ. 89/391,91/383)

Άρθρο 1

Αντικείμενο-Πεδίο εφαρμογής

1. Σκοπός του παρόντος προεδρικού διατάγματος είναι η προσαρμογή της ελληνικής νομοθεσίας περί της ασφαλείας και υγιεινής των εργαζομένων προς τις διατάξεις των οδηγιών 89/391/ΕΟΚ της 12ης Ιουνίου 1989 "Σχετικά με την εφαρμογή μέτρων για την προώθηση της βελτίωσης της ασφάλειας και της υγείας των εργαζομένων κατά την εργασία" (ΕΕ L183/29-6-89) και 91/383/ΕΟΚ της 25ης Ιουνίου 1991 "Για την συμπλήρωση των μέτρων που αποσκοπούν στο να προαγάγουν τη βελτίωση της ασφάλειας και της υγείας κατά την εργασία των εργαζομένων με σχέση εργασίας ορισμένου χρόνου ή με σχέση πρόσκαιρης εργασίας" (ΕΕ L 206/29-7-91)

2. Το παρόν προεδρικό διάταγμα έχει ως αντικείμενο την εφαρμογή μέτρων για την προαγωγή της ασφάλειας και της υγείας των εργαζομένων κατά την εργασία. Προς το σκοπό αυτό, περιέχει γενικές αρχές σχετικά με την πρόληψη των επαγγελματικών κινδύνων και την προστασία της ασφάλειας και της υγείας, την εξάλειψη των συνεπειών των εργατικών ατυχημάτων και των επαγγελματικών ασθενειών, την ενημέρωση, τη διαβούλευση, την ισόρροπη συμμετοχή, την κατάρτιση των εργαζομένων και των εκπροσώπων τους, καθώς και τους κανόνες για την εφαρμογή των γενικών αυτών αρχών.

3. Οι διατάξεις του παρόντος διατάγματος εφαρμόζονται σε όλες τις επιχειρήσεις, εγκαταστάσεις, εκμεταλλεύσεις και εργασίες του ιδιωτικού και του δημόσιου τομέα (βιομηχανικές, γεωργικές, εμπορικές, διοικητικές, εκπαιδευτικές, πολιτιστικές δραστηριότητες, δραστηριότητες παροχής υπηρεσιών, αναψυχής, κλπ).

Άρθρο 2

Ορισμοί

Για την εφαρμογή του παρόντος, νοείται ως:

3. *Επιχείρηση: Κάθε επιχείρηση, εκμετάλλευση, εγκατάσταση και εργασία του ιδιωτικού και του δημόσιου τομέα, ανεξαρτήτως κλάδου οικονομικής δραστηριότητας στον οποίο κατατάσσεται.*

3. Νόμος 3144/2003: Εργασιακά – Ασφαλιστικά - Ανήλικοι, Άδεια κανονική, Ε.Σ.Σ.Ε., Προστασία Δεδομένων εργαζομένων κλπ

Άρθρο 9

Συμπλήρωση διατάξεων του Ν. 1568/ 1985 "Υγιεινή και Ασφάλεια των

εργαζομένων"

5. Στις επιχειρήσεις που υπάγονται στις κατηγορίες Β και Γ του άρθρου 2 του Π.Δ. 294/1988 (ΦΕΚ 138 Α') και απασχολούν λιγότερους από 50 εργαζόμενους, επιτρέπεται να αναλάβει ο ίδιος ο εργοδότης τις υποχρεώσεις του τεχνικού ασφαλείας στην επιχείρησή του, όπως αυτές προβλέπονται στο Ν. 1568/1985 (ΦΕΚ 177 Α') και στα κατ' εξουσιοδότησή του προεδρικά διατάγματα, εφόσον έχει τα προσόντα των εδαφίων α` ή β` ή γ` του άρθρου 5 του Ν. 1568/1985 και μία από τις ειδικότητες τεχνικών ασφαλείας, που σύμφωνα με το άρθρο 5 του Π.Δ. 294/1988 προβλέπονται για τον κλάδο οικονομικής δραστηριότητας που ανήκει η επιχείρησή του.

Στην περίπτωση των ανωτέρω επιχειρήσεων που υπάγονται στην κατηγορία Β και απασχολούν λιγότερους από 20 εργαζόμενους, εάν ο εργοδότης έχει τα προσόντα των εδαφίων α` ή β` ή γ` του άρθρου 5 του Ν. 1568/1985 και μία από τις ειδικότητες τεχνικών ασφαλείας, που σύμφωνα με το άρθρο 5 του Π.Δ. 294/1988 δεν προβλέπεται για τον κλάδο οικονομικής δραστηριότητας που ανήκει η επιχείρησή του, επιτρέπεται να αναλάβει ο ίδιος τις υποχρεώσεις του τεχνικού ασφαλείας στην επιχείρησή του, με την προϋπόθεση κατάλληλης επιμόρφωσης διάρκειας τουλάχιστον 35 ωρών, σύμφωνα με τα άρθρα 13 του Ν. 1568/1985 και 6 του Π.Δ. 17/1996 (ΦΕΚ 11 Α').

6. Στις επιχειρήσεις που υπάγονται στην κατηγορία Β του άρθρου 2 του Π.Δ. 294/1988 και απασχολούν μέχρι και 6 εργαζόμενους, επιτρέπεται να αναλάβει ο ίδιος ο εργοδότης τις υποχρεώσεις του τεχνικού ασφαλείας στην επιχείρησή του με την προϋπόθεση κατάλληλης επιμόρφωσης διάρκειας τουλάχιστον 35 ωρών σύμφωνα με τα άρθρα 13 του Ν. 1568/1985 και 6 του Π.Δ. 17/1996 και εφόσον είναι πτυχιούχος τεχνικής ειδικότητας Τεχνικού Επαγγελματικού Εκπαιδευτηρίου ή Ινστιτούτου Επαγγελματικής Κατάρτισης ή άλλης

αναγνωρισμένης τεχνικής επαγγελματικής σχολής και το αντικείμενο των σπουδών του σχετίζεται με τη δραστηριότητα της επιχείρησής του.

Σε επιχειρήσεις που υπάγονται στην κατηγορία Β και απασχολούν μέχρι και 3 εργαζόμενους επιτρέπεται να αναλάβει ο ίδιος ο εργοδότης τις υποχρεώσεις του τεχνικού ασφάλειας στην επιχείρησή του με την προϋπόθεση κατάλληλης επιμόρφωσης διάρκειας τουλάχιστον 35 ωρών σύμφωνα με τα άρθρα 13 του Ν. 1568/1985 και 6 του Π.Δ. 17/1996 και εφόσον έχει άδεια άσκησης τεχνικού επαγγέλματος εμπειροτέχνη και το αντικείμενο της άδειάς του σχετίζεται με τη δραστηριότητα της επιχείρησής του ή αποδεδειγμένα ασκεί επί δεκαετία και πλέον την οικονομική δραστηριότητα για την οποία θα αναλάβει τις υποχρεώσεις του τεχνικού ασφάλειας.

4. Π.Δ. 294/1988: Ειδικότητες-απασχόληση τεχνικού ασφαλείας, γιατρού εργασίας

Άρθρο 2

Για να καθορισθούν οι ώρες απασχόλησης του τεχνικού ασφαλείας και του γιατρού εργασίας, καθώς και το απαιτούμενο επίπεδο γνώσεων του τεχνικού ασφαλείας, οι επιχειρήσεις, εκμεταλλεύσεις και εργασίες κατατάσσονται σε κατηγορίες, των οποίων οι κλάδοι οικονομικής δραστηριότητας σημειώνονται με κωδικό αριθμό, με βάση τη στατιστική ταξινόμηση, από την Εθνική Στατιστική Υπηρεσία της Ελλάδος, ως ακολούθως:

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ Α`	ΚΩΔΙΚΟΣ
ΑΡΙΘΜΟΣ	

1. Ορυχεία άνθρακα	11
2. Μεταλλεία - Λατομεία	12, 14, 15
3. Υδρογονάνθρακες και γηγενή καύσιμα αέρια	13

4. Χημικές βιομηχανίες:	
4.1. Παραγωγή οξέων, βάσεων, αλάτων και χημικών λιπασμάτων	311
4.2. Παραγωγή πλαστικών υλών, συνθετικών ρητίνων και τεχνικών ινών	312
4.3. Παραγωγή πετροχημικών	313.1
4.4. Παραγωγή οργανικών χρωστικών ουσιών	313.2
4.5. Παραγωγή πεπιεσμένων αερίων, ξηρού πάγου και ανθρακασβεστίου	313.5
4.6. Παραγωγή λοιπών βασικών προϊόντων	313.9
4.7. Βιομηχανίες βερνικοχρωμάτων, στιλβωμάτων και τυπογραφικών μελανών	314
4.8. Παρασκευή γεωργικών φαρμάκων και εντομοκτόνων	319.4
4.9. Παραγωγή εκρηκτικών	319.7
4.10. Κατασκευή πυροτεχνημάτων	319.8
5. Βιομηχανίες παραγωγών πετρελαίου και άνθρακα:	
5.1. Βιομηχανίες επεξεργασίας πετρελαιοειδών	321
5.2. Εμφιάλωση υγραερίων	329.5
6. Βιομηχανίες προϊόντων εκ μη μεταλλικών ορυκτών:	
6.1. Κατασκευή ειδών εξ αμιαντοσιμέντου	336.3
6.2. Κατασκευή ειδών από αμίαντο	338
7. Βασικές μεταλλουργικές βιομηχανίες	34
8. Κατασκευή τελικών προϊόντων εκ μετάλλου, εκτός μηχανικών και μεταφορικού υλικού:	
8.1. Μεταλλικές κατασκευές (Γέφυρες, υπόστεγα, έργα υποδομής και παρόμοιες κατασκευές)	353.9
9. Κατασκευή μηχανών και συσκευών, εκτός των ηλεκτρικών και των μέσων μεταφοράς:	
9.1. Λεβητοποιεία	369.1
9.2. Κατασκευή σιλό, κοχλιομεταφορέων, μεταφορικών ταινιών και αερομεταφορών	369.3
10. Κατασκευή ηλεκτρικών μηχανών, συσκευών και λοιπών	

ειδών:

10.1. Κατασκευή συσσωρευτών μολύβδου	372.1
11. Κατασκευή μεταφορικών μέσων:	
11.1. Ναυπήγηση και επισκευή σκαφών	381
11.2. Κατασκευή σιδηροδρομικού και τροχιοδρομικού υλικού	382
12. Θερμοηλεκτρικοί σταθμοί παραγωγής	411
13. Παραγωγή καυσίμου αερίου πόλεως	412
14. Υφαντικές βιομηχανίες:	
14.1. Βαφεία, τυποβαφεία, φινιριστήρια	237
15. Εργασίες με ραδιενεργά υλικά ή ιοντίζουσες ακτινοβολίες	
16. Εργοτάξια μεγάλων δομικών έργων (σήραγγες, φράγματα, κλπ.) κατασκευές δικτύων ύδρευσης, αποχέτευσης, λιμενικά έργα, οικοδομικά έργα πάνω από 2.000 μ3, ειδικά δομικά έργα	

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ Β`

Στην κατηγορία Β` υπάγονται όσες επιχειρήσεις δεν υπάγονται στις Κατηγορίες Α` και Γ` του παρόντος άρθρου.

ΚΩΔΙΚΟΣ

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ Γ`

ΑΡΙΘΜΟΣ

1. Γεωργία	01
2. Κτηνοτροφία	02
3. Εμπόριο, εστιατόρια, ξενοδοχεία, επικοινωνίες, μεταφορές, αποθηκεύσεις εκτός απ` τα συνεργεία συντήρησης σιδηροδρομικών γραμμών, τις διαδικασίες σύνθεσης και ελιγμών αμαξοστοιχιών,	6,7

τις μεταφορές και αποθηκεύσεις υγρών και αερίων
καυσίμων και τις αποδοχές μετά ψύξεως που
υπάγονται στην Κατηγορία Β`.

Τα μεταφορικά μέσα και οι αποδοχές που ανήκουν σε
συγκεκριμένη επιχείρηση και εξυπηρετούν αποκλειστικά
αυτήν, κατατάσσονται στην αυτή κατηγορία με την
επιχείρηση.

4. Τράπεζες, λοιπά οικονομικά ιδρύματα, ασφάλειες,
διεκπεραιώσεις υποθέσεων, ενοικιάσεις κινητών και
ακινήτων και λοιπές υπηρεσίες εκτός απ` τις υπηρεσίες
περιουλλογής, μεταφοράς, επεξεργασίας και τελικής
διάθεσης ακαθάρτων που υπάγονται στην Κατηγορία Β` 8.9.
5. Διοικητικές και οικονομικές υπηρεσίες όλων των
κλάδων οικονομικής δραστηριότητας.

Άρθρο 3

Ελάχιστος πραγματικός χρόνος απασχόλησης
τεχνικού ασφάλειας και γιατρού εργασίας

1. Ο ελάχιστος πραγματικός χρόνος απασχόλησης του τεχνικού
ασφάλειας και του γιατρού εργασίας δεν μπορεί να υπολείπεται των 75
ωρών κατά έτος και καθορίζεται για κάθε μία από τις κατηγορίες
επιχειρήσεων, εκμεταλλεύσεων και εργασιών του άρθρου 2 σε ώρες
απασχόλησης ανά εργαζόμενο κατ` έτος ως εξής:

α. Κατηγορία Α`

Ωρες ετήσιας απασχόλησης ανά εργαζόμενο

Αριθμός εργαζομένων εργασίας	Τεχνικός ασφάλειας	Γιατρός
---------------------------------	--------------------	---------

έως 500	3,5	
501 έως 1000	3,0	
1001 έως 5000	2,5	0,8
5001 και άνω	2,0	

β. Κατηγορία Β`

Ώρες ετήσιας απασχόλησης ανά εργαζόμενο

Αριθμός εργαζομένων εργασίας	Τεχνικός ασφάλειας	Γιατρός
---------------------------------	--------------------	---------

έως 1000	2,5	
1001 έως 5000	1,5	0,6
5001 και άνω	1,0	

γ. Κατηγορία Γ`

Ώρες ετήσιας απασχόλησης ανά εργαζόμενο

Τεχνικός ασφάλειας	Γιατρός εργασίας
--------------------	------------------

0,4	0,4
-----	-----

2. Ο χρόνος απασχόλησης του Τεχνικού Ασφαλείας και του Γιατρού Εργασίας κατανέμεται κατά μήνα με κοινή συμφωνία του εργοδότη και της Επιτροπής Υγιεινής και Ασφάλειας της Εργασίας.

Αθήνα, 18-5-2010
Ο γνωμοδοτών δικηγόρος
Πάνος Ζυγούρης